

231

1697. Ἐκθεσις μ. Φιλαδελφείας Μελετίου Τυπάλδου πρὸς τὸν Γενικὸν
Προνοητὴν Θαλάσσης,

περὶ τῶν διαζυγίων ἐν Ἐπτανήσῳ, ἐν 358, σ. 176.

«... Διηγεκὲς τυγχάνει τὸ σκάνδαλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ τόπῳ εἰς τὰς διαλύσεις τῶν γάμων, μετ' εὐκολίας πολλῆς καὶ δι' αἰτίας ἐπουσιώδεις, τῶν ἐπισκόπων (καὶ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τούτων συντρεχόντων) δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ σκοπὸν κέρδους χρηματικοῦ ἐπιτρεπόντων τοῖς διαζευχθεῖσι νέας περὶ γάμου μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας, ἢ διάλυσιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ συζεύξεως μετ' ἄλλον, πρᾶγμα ἀπαισιώτατον καὶ παρὰ τοὺς Ἰεροὺς Καρόνας καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς Καρονισμούς, ἀγνώστους, ὡς φαίνεται, τοῖς Ἑλλησιν, ἢ παραβιαζομένους ἐκ δολιότητος μᾶλλον καὶ ἐφαρμοζομένους χάριν τῆς αὐτῶν ἴδιαφελείας ...».

232

1697. Διαταγὴ 7 Ἰαν., τοῦ ἑνετοῦ ἀρχιστρατήγου Κορνέρ,

ὅπως αἱ περὶ γάμου, κλπ. ὑποθέσεις ἐν Κερκύρᾳ ἐκδικάζωνται μόνον ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοπαπᾶ, ἐὰν δὲ τὸ ἐν τῶν διαμαχομένων μερῶν ἥθελεν ἐφεσιβάλει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν πολιτικὴν Ἀρχήν, ὡφειλεν αὕτη νὰ μὴ δέχεται τὴν ἐφεσιν, σεβομένη τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοπαπᾶ, ἀναφέρεται ἐν 276, σ. 105–106.

233

1698. Ἀπόφασις πΚ. Καλλινίκου,

«οἰκονομίας λόγοις ... ἵνα μὴ ... καιριωτέραν προξενήσῃ ζημίαν καὶ δλέθριον κίνδυνον ... ἐπὶ μείζονι βλάβῃ, καιρῶν ἀνάγκαις ὑπείκοντες ...» ἐπετράπη ὁ ἀνεψιὸς νὰ λάβῃ εἰς γυναικα τὴν ἐγγόνην τῆς γυναικὸς τοῦ θείου του. Ἐν 70, Β' σ. 396–397.

234

1698. Ἀπόφασις πΚ. Καλλινίκου,

περὶ μὴ λύσεως γάμου ἐκ πνευματικῆς συγγενείας, λόγῳ τοῦ ὅτι δύο σύζυγοι ἐγένοντο ἀνάδοχοι δύο τέκνων τοῦ αὐτοῦ, ἐν 70, Α' σ. 87–89.

(«... τί κωλύει, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν συνήθειαν, τοῦ ἀνδρὸς ἀποδημοῦντος, τοῦ τὸ πρωτογενὲς παιδίον ... ἀναδεξαμένου, τὴν ἐκείνου γυναικα κληθῆναι τὸ μετ' ἐκεῖνο τούτοις τεχθὲν ἀναδέξασθαι;»).

235

1699. Συνθήκη τοῦ Κάρλοβιτς, τῆς 15 Ἰαν., μεταξὺ Αύστριας καὶ
Τουρκίας,

ἐξ 20 ἀρθρῶν, ἐν 436, I, σ. 182–193.

